

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 29:

Forslag til folketingsbeslutning om tilladelse til, at praktiserende læger kan holde åbent om lørdagen.

Af Jørgen Winther (V) og Henriette Kjær (KF) m.fl.

(Fremsat 23/10 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Sygesikringens forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation starter i løbet af ganske kort tid deres forhandlinger – overenskomstforhandlinger, tror jeg, jeg vil kalde det, for det er vel det mest præcise udtryk, man kan bruge om det. Så kommer man fra Venstre og De Konservative og siger: Vi vil da godt på forhånd gribe ind i de forhandlinger. Vi vil godt på forhånd tage en detalje ud og så sige, at det skal Folketinget tage beslutning om. Det er jo egentlig en aparte fremgangsmåde, og allerede af den grund vil jeg godt afvise forslaget.

Så skal jeg samtidig pege på, at spørgsmålet om lørdagsåbent, der som bekendt godt kan være en god idé, også skal ses i sammenhæng med overenskomstens regler om lægernes vagtforpligtelser uden for dagtiden, og derudover skal man selvfølgelig se på, om den almindelige anvendelse af ressourcerne nu engang også er den optimale.

Jeg er vidende om, at mere fleksible åbningstider rent faktisk indgår i disse overenskomstforhandlinger eller i hvert fald i det oplæg, som er lavet af Sygesikringens Forhandlingsudvalg. Og sagt lige ud: Jeg finder, at det må være op til overenskomstparterne at lave deres overenskomst, og de skal selvfølgelig gøre det under dyb hensyntagen til, hvordan man bedst opfylder befolkningens ønsker og behov, herunder naturligvis også, når det gælder åbningstiderne. Jeg går også ud fra, at man vil have et åbent øre for et ønske som det, der er tale om her, om åbningstid om lørdagen, men det er vel ikke noget, som vi skal fastlægge i Folketinget.

Jeg vil godt skildre det på den måde, at selv om regeringen har sympati for intentionen bag beslutningsforslaget, finder vi det hverken hensigtsmæssigt eller nødvendigt at gribe ind i

nogle forhandlinger, som netop nu er ved at udspille sig eller i hvert fald ved at gå i gang, og sådan lyder min afvisning af forslaget.

Hanne Andersen (S):

Jeg vil gerne sige, at Socialdemokratiet er helt enig i, at borgerne skal have den bedst mulige service. Det gælder også de borgere, der søger den praktiserende læge.

Jeg tolker forslaget måske som et udtryk for, at praktiserende læger er optaget af at yde den bedste service til deres kunder, patienterne. Jeg håber, det er sådan.

Ansvar for, at borgerne får et godt tilbud, ligger i amtskommunerne. Aftaler om ydelse forhandles mellem Praktiserende Lægers Organisation og Sygesikringens Forhandlingsudvalg. Det er altså et decentralt ansvar.

Når der er to parter om at løse en opgave, har vi en god tradition, nemlig at parterne laver en aftale om ydelsen og honoreringen af ydelsen. I forhandlinger er det også almindeligt, at man møder op med områder, som man prioriterer højt, man forhandler og når frem til et resultat. Sådan er det vel også med de forhandlinger, der nu går i gang på dette område.

De praktiserende læger vil måske føre lørdagsåbent frem som en prioritet, og måske er det også et ønske hos amterne. Men det har jeg naturligvis ikke noget præcist kendskab til. Jeg er nemlig ikke part i forhandlingerne.

Jeg ved til gengæld, at der forskellige steder i landet er lavet forsøg med brugervenlige åbningstider, måske ikke lørdagsåbent, men åben konsultation f.eks. til kl. 20. Det er sket flere steder. Resultatet siges ikke at være opløftende. Det siges, at det var en ensom oplevelse at sidde til klokken otte om aftenen uden kunder.

Det behøver naturligvis ikke at betyde, at amter og praktiserende læger udelukker andre muligheder og andre servicetilbud, så derfor vil jeg gerne sige: Lad forhandlingsparterne afgøre, hvilken plads lørdagsåbent skal have i de aktuelle forhandlinger.

At forslagsstillerne foreslår lovgivning i stedet for forhandling, kan undre. At forslagsstillerne ønsker at gribe ind i forhandlingerne, før man har forhandlet færdigt, og ønsker centralisering i stedet for decentralisering, er overraskende. Jeg vil gerne sige, at måske er tidspunktet i den nuværende 4-års-periode af betydning for forslaget.

Socialdemokratiet vil naturligvis ikke være utilfreds med, at Sygesikringen og de praktise-